

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Kánikula

Reggel nyolc, mégis gőzöl a beton,
az agyam is felforr ezer fokon
cipősarok nyomok a bitumenbe
trikó mintát éget a nap bőrömbe.
Levegőt vennék de a lég
felperzseli torkom s még
azt sem érzem, hogy áramolna
vérembe oxigént volna.
A forróságtól úgy érzem,
mintha termál medencében
tölteném minden percem,
igen, lassan eszemet vesztem.
De jön már a szabó, ez éltet
irány a Balaton, s a részeg
GYé példáját követve,
Nostradamus jövendölte:
Hideg alkoholt kortyolva
fogsz az árnyékban mormogva
azon zsörtölődni magadban,
ugyan már Brigi hol van,
a masszázzsal mikor végez
karjaim közt mikor élvez,
hideg dinnyét szájból szájba
egymás közt tologatva
lassú vonaglással felhevülve
szeretkezni hideg vízbe(n).
S mikor az alkony eljő,
felüdülést hoz a szellő,
naplementét kéz a kézben
bizony én Brigivel nézem.

#133 - 2006. Jún. 27., 09:36 - Men Edzser

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

#146!

Szép vers köcsög, ez észbontó,
megszívatott téged Gatto,
Nevemet bitorolva mered,
csak megkérdeni aranyered,
vajh baj-e, hogy nagy,
ne szégyelld, hogy ki vagy.
Vállald magad, állj ki bátran,
osztunk a problémádban,
megoldást adunk neked örömmel,
hogy este szexelhess a köcsögöddel.
Míg mondandód strófákba nem szeded,
senki nem hiszi, hogy Men Edzser a neved.

#150 - 2006. Jún. 23., 13:50 - Men Edzser

KÖCSÖG vers- S-nek

Köcsög fejedben köcsög gondolat,
melyik köcsögbe verjem ma köcsög farkamat,
majd köcsög barátoddal köcsög sorsolsz,
köcsög nyers így ma ő és nem te tolsz
köcsögökkel hálsz, köcsögökkel kelsz,
minden tükörben bizony köcsögre lelsz.
Minősítő köcsög a becses neved,
biztos jobban írsz te köcsög verseket,
de addig míg nem látom köcsög költeményed,
szorítsd az ajkad, ne vedd köcsöggel herédet.

#110 - 2006. Jún. 23., 12:53 - Men Edzser

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Válasz - A Men Edzser gyűlölőnek

Kérdésed finom humorral szótt szögesdrót,
mit görgetsz posztok óta, mint hordót,
mely a rosszándék forrott mustjával tele
néha kilöttyen, s akit megcsap a szele,
az önelégült vartyogásban kuncog
forgószekén egy sötét szobában.

Ha képes vagy bárkit szeretni,
vagy gyűlölni anélkül, hogy ismernéd
szellemed szárnyát nem eregeti,
a fellegeket biz nem szeli.

Utálat, gyűlölet, egyszerű szavak,
hogy nem rándul görcsbe az ajak,
mely kimondja őket
fertőző gyűlölet.

Gondolataidat befolyásolni nem szándékom,
így hát dönts el Önmagad barátom,
hogy érzéseidnek hogy, s hányszor
adsz hangot s mi módon alázol.
Tenmagad minősíted, míg szól a dal,
másra kiáltott saját szavaiddal.

#52 - 2006. Jún. 23., 11:27 - Men Edzser

Szerelmem!

Most búcsúzom egy időre,
ell kell mennem egy-kertészre
kérek vigyázz magadra,
hamarosan karjaimba fonva
kuporodhatsz ölembe, mint macska
a meleg kemence székbe.
Szeretlek Brigi!

#255 - 2006. Jún. 23., 14:04 - Men Edzser

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Ugyan már szerelmem,
csak a testem, mi elhagyott téged,
de csak órákra, míg nem téged,
hanem másokat döntök porba, vagy emelek fel
néha biz nekem is mennem kell.
Itt vagyok, szerelmem egyre erősebb
hűséged éltet mint sivatag iszom esődet.

GYé, neked meg jó nyaralást,
nedves torkot, sok bulizást,
kapós csajokat, kötött bukszát
fejedre meg gumikucsmát,
hogy ne hulljon ki a hajad,
s így a Balatonban víz is marad.

#252 - 2006. Jún. 23., 13:28 - Men Edzser

Holnap - Erikának

Dúl a harc, fém csikordul,
lovak torkából hörgés szakad,
acél fényében, mándruc mordul
s villogó szeme megakad,
a fa tövében egy kis virágon
mely megbújva a magas fűben,
éles napfényt keres vágyón,
de ereje elhagyja a bűzben,
mit a sötét áraszt mindennel
ahol csak kutyája lohol.
De egyszer elmúlik a rossz, az éj
győzelmet arat a remény, a fény,
a kis virág ismét magára tartja fejét,
azúr égre szegzi telmését,
lágy szellő fújja a szél,
Ő már tudja, mennyire harcolt.

#214 - 2006. Jún. 23., 10:34 - Men Edzser

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Kihívás

Reméltem, hogy a mai reggel más lesz,
mint a tegnapi mely gonoszság, stressz,
és izzadságszagú hosszászólást indukált
néhány nóném zseniből, kik segglukát
FOSPUNÉPA tölti ki, s feszéjezi jócskán,
így nem csoda, hogy elméjükből jót mán,
kifacsarni az Isten maga sem tudna,
s széttárt kézzel magába roskadva,
annyit nyögne csak, téged is én alkottalak?
Nos hát, ti anyaszomorító gyalult agyúak,
ki nevemmel visszaél, elébe vág az útnak,
mely a közlés nem mindennapi módján át vezet,
fejtörést okoz majd nektek, hol az ékezet,
rímeket hogyan faragjatok,
szót hogy csavarjatok,
Men Edzserre hasonlítsatok,
hasonló stílust írjatok.
Van egy-két EMBER, ki erre nagyon is képes,
strófát alkot, verset ír Wannabe az ékes,
GY is próbálkozik néha,
bár inkább a Brigit hajtja,
egy szónak is száz a vége, kinek verse az enyé
hasonlít végre, az méltó a Men Edzser nevére.

Szeretlek Brigi

Napozós rövid vers GY-nek

Naptej, monokini, DJ ferenc nóta
dögös csajok ezren, valamiknek itt sorba,
éjszakai fürdőzés, Bacardi-kóla,
tele a tököm veletek, megyek a Balatonba.

#2016.06.23., 09:38 - Men Edzser

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Tótum Faktum – A BAKTERnek ajánlva

Utazik a sok köcsög a vonaton,
élvezem, és minden percben szivatom,
amelyiket lehet, hisz ennyi seggfejet,
nem látott még a szakszervezet,
egy helyre zsúfolva, izzadtságba burkolva,
lábszagos levegőben, csomagpolcon guggolva.
Nem tudja a sok tökfey, hogy ma is a Göcsej
lesz az egyedüli pontos IC, s feltör a röhej
minden bakter ínyén, mint pokolból a gyilkos gőz,
rohaggyámeg mint én, a sínek közt te élet virtóz,
kinek utazgatni van ideje, ahelyett, hogy telemerje
a kanálával kimerje, a tenger összes vizét egy vederbe.
A lényeg, hogy fizess utas, polgár, szülő, vásárló
és amit hallottál a gonosz kapitalistáról,
hogy pénzedért még ha kell a csillagot is lehozza,
biz csak mese habbal, s csokitorta,
mit csak akkor ízlelhetsz,
ha zsebedben a steksz,
addig viszont barom,
húzd az igát nagyon.
Önmagát Istennek tartó kivagyi bunkók,
féljetelek, mert készülnek a furkók,
felforr a nép s végetek,
nem lesz hol tovább élnetek.
S hogy hú maradjak önmagamhoz,
megosztom véletek a pátoszt,
mit akkor éreztem, mikor szerelme
posztjában megjelent az egyetlen
név, mely lelkennek a tavaszt jelenti,
igen itt van, Szeretlek Brigi!

#27 - 2006. Június 22. 11:40 - Men Edzser

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Remény

Emberek! Jó itt lenni veletek újra,
ismét szabadon pendül szívem húrja,
én is, mint minden Men Edzser,
boldog vagyok, ha kedvvel,
s érzelmekkel teli életem
veletek megismertethetem.
Örülök, hogy Kisördög, Gatto és Erika,
Gy, Ferenc és Orsósbukta
egyként kiálltja a fellegekre
Ismét itt a Men Edzserke,
De szívem fekete gúnyában van
mely szorít, s a hold kék sugarában
lassan körbe fonja selymes kézzel
s elpusztít, halk remegéssel.
Mint sötét éjszakában pislákoló csillag
reményt nekem csak Óvatos ad,
s míg biztosat nem tudok,
szívem erősen dobog,
hogyan a gonoszt legyőzhessen
adj nekem jelet KEDVESEM!

Szeretlek Brigi!

#44 - 2006. Jún. 21., 13:56 • Men Edzser - a reménykedő mándruc

Mer ígértem:

Hömpölyög a cikkre nyitog, teg,
most kapaszkodj, mert beteg
önkínzó sport olva o
mindenkinek jó lesz szóló
cikkenként is FO SPUNEPÁZÓ
mindenkinek kurvázó
három nő mellett is rejszoló
kiképzett Homér hozzászóló.

#17 - 2006. Jún. 21., 13:23 - Men Edzser - a fáradt mándruc

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Ebéd ma

Hmm, bizony fincsi volt az ebéd ma,
hűtőben tartott sárga dinnye kockára
vágva, kimagozva, megpucolva, evésre kész
csak úgy csúszott lefelé, s a nyelvész
sem mondja ki gyorsabban, hogy Rabinnarattagore, mint ahogy
lecsúszott torkomon hirtelenbe
egy egész, mézédés sárgadinnye.
Folytatásnak biz nem kívántam forró levest
így hát salátát ettem parizerest,
sok paradicsommal s egy vajjas pogácsával
mit lezártam egy óriás pöttyös rudacskával.
De most, hogy jól laktam, s Brigire gondolok izzadó testére ziháló Men Edzsert álmodok,
vad orgiának hosszú végére,
közös fürdőt tervezek mindkettőnk örömére,
Briginek, mert enyhülést ad a langyos víz,
s magamnak, mert mindent megkapok tőle.

#74 - 2006. Jún. 27., 13:12 - Men Edzser

A végzet

Szürke magányomban langyos tejet kortyolok,
üres kongásban egyedül csak arra gondolok,
miért bánt engem a sors, hisz nem vagyok gonosz,
de a szerelem istennője folyton csak testőroz.
Jó egy angyal, ki szárnyával megvédi kintől beborítja vérző lelkem, s negédes
pillantástól
teli rózsaszín elegyben tüzet gyújt lelkemben,
a parázsló reményből lángoló lett bennem,
mi türelmetlen izmaim palanásig feszíti,
az ugrásra kész férfit tüze se hevíti,
s ekkor jön a mindent elűző
levél mely nem hogy önmagáért,
hanem fagyott lángu üzeneteket
közlő, röviden írt üzenet
s lelkemből biz minden hevület
a hideg jég maradványa lett.
De nem adom fel míg élek,
mert tudom, hogy a lélek
ezernyi fordulatával csipkézett
útvonalát mérte rám, a bölcs végzet.

Szeretlek Brigi!

#120 - 2006. Jún. 28., 14:17 - Men Edzser

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Brigi szerelmem!

Letelt a 30 perces kínszenvedés ideje,
míg szavaimat gúzsba kötve bizsergette,
a vágy, hogy haragod sötét viharának tornyait
lágyszavaimmal lebontsam, homlokod ráncait
a múlt homályába száműzve, nevedet az éterben kiáltom
hiányoztál, mint gyermeknek az anyja, mint ösztönös vágyban,
mint levegő a víz alatt, mint haldoklónak a remény,
mint földnek a hold, s mint a virágnak a fény.

Nem tudok mást tenni, csak a sorsra bízva magamat,
bocsánatot kérni, szívemet kitárni, s kezembe temetni arcomat,
sötét szobámban nem világít most más csak a remény,
hogy hűséged emberfeletti, s hogy szerzed még mindig enyém.

Szeretlek Brigi!

2006.07.09 12:22:24 (1897)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Mókuskerék

Lelkemről most szállt el a pihenés színes madara,
s rögtön mélybe ránt a valóság bűzös, hideg sara.
Ti, kiket szívből kedvelek, olvassátok most soraim,
s bár sosem láttalak titeket, igen, Ti vagytok a barátaim,
rám joggal neheztelnek, elmentem innen egy szó nélkül,
csak remélni tudom, hogy szívetek holnapra megbékül.

Ki kér még, Erika, Ventus és GY, igaz lelkem Tiétek, s Brigié
a szívem, mely most bűzös sárban állva a kétség vizét meríté
a keserűség sötét posványából, mi kedvesemet is fogva tartja
porcelán nyakát vaskos hideg ujjal folytatgatja.

Vígaszul megosztom veletek lelkem legbelső zugában
rejtegetett titkát, melyet senkinek nem állt jogában
tudnia eddig, s most is csak azért hozom ki a fényre,
hogy érzéseim értő lelkeket találjanak végre:

Életem sora biz tele ideggel, s savanyú fájdalommal,
napjaimat a sors tépázza azzal a fensőbb tudattal,
hogy a győzelem csak övé lehet,
s biztosan ő látja majd az én vesztemet.
A Gonosz testemben lakozik, belűről marcangol,
s csak az éj sötét csendjében hallatszik rikácsolás,
mely lelkemből szakad fel, s nem hallható senki,
csak ki gondolatim kristály tisztán érti.
Dolgozok, mint minden rendes ember,
álarcot veszek fel szinte minden reggel,
nyugodtan várom végzetem, önmagam hat csak én ismerem
s néhány kedves ember itt a neten.
A kór mellyel küzdök erősebb nálam,
harcom reménytelen mégsem csökken vágyam,
hogy mások életét boldogabbá tegyem,
örömet szerezzek, s átöltsöm végzetem.

2006.07.09 14:19:43 (1938)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

A boldogság

Az élet szép, az élet nem hosszú,
az élet kegyetlen, az élet bosszú,
Az élet én vagyok, az élet TE vagy
az élet boldog, amíg karomban vagy.

Az élet talp alattnyi papucs a forró sivatagban,
rózsaszín sziget, hatalmas zuhatagban,
Biotherm izé, mi meleget ad a fagyban,
Evian Detox, melynek jelentése majdan
kiderül számunkra, vagy ha nem, hát baj van,
nem élhetünk homályban és ez tarthatatlan,
sejtjeimet hiába bombázza oxigen
a válasz csak annyi mittomén,
mit jelentenek ezek a szavak,
de egy a lényeg, hogy szerelmünk üde, és
visszajött Brigi, a megtestesült napsütés.

S csak csendben hallgatom a Vidéki Sanzont,
Affenpinscher bocsánatát remélem, s ma pont
arra teszem fel léteimet,
hogy megbocsássátok tettemet.

2006.07.19 14:51:28 (1962)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Esti ütéshez -a'la Ven(t)us

Csend van, meleg, tekintetek feszülnek a légben,
zümmög a légy, távolban ajtó csikordul, közelednek a léptek.
Nagyarcú langaléta a parkolóban hetykén lépked,
nem tudja még buta fejjel, mi volt az a vétek,
miért hamarosan fizetnie kell, élete olcsó
mondta halkán Gyé a bróker, s bólintott, VENDETTÓ.

Itt koszos kisélete a tét,
Brigi hangja mint a sörét
erotikusan hat a fülére,
el is eredt már a vére,
Kiskaratés előtűnik,
holnap talán összeműtik
dromedár orrát, mit Borisz
rúgott szét, mint csak norrisz
de, hogy ne érezze magát jól,
Gyé farába fosponepát tol,
s a sebzett vaddal a kis csapat
egy kettőre a kapu alatt
csúnyán elbánt, mint még senki,
ez biz a VENDETTÓT hirdeti...

2006.07.19 15:38:50 (2011)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy _gy_ ígérte

Tudtuk, hogy így lesz - Briginek

Szürke hétköznapba csomagolt homokpercek peregtek,
csordogáló életem rideg betondzsungel görgeteg,
de nézd, ott van némi zavar a sodrás elakad, kavar,
Mi történt? Kopogtak? Hé! Ki ez a csaj?
Lábam megremeg, nyelvem elakad, tekintetem kalandozik
valamit mond, nézd a száját, szemét, nézd azt a nózit,
bejön a szobába, érezd az illatát, nézd, mily kecsesen jár
hátra dobja haját, a szoba visszhangozza kacaját,
az Ő szeme lelkeembe lát, gödröcskék, kihívó mosolyát
nincs erőm sem viszonzni, szívem kiugrik hát,
iszom szavait, nem tudom, mit mond, csak hallgatom
hangja táncol, futkározik, dobol az agyamon,
megőrülök, ha nem lehet az enyém,
de elment, s magamra maradtam én.

Új nap virradt, visszajött, lábamba megint remegés költözött
most érzem, most megtörténik, a gyümölcs beérik,
s lágyan harapok majd ajkába, mint kisgyerek barackiába
félve ölelem meg, tudva, elsodorja az élet árja
kezemből, s minden perc, mit vele lopva töltök
szívemet csavarja majd mint szép emlék, mi örök
rávetem hát magam, mint kiéhezett vad,
nyelvemmel mohón járom be a törékeny nyakát,
s csókok közt fedezzük fel egymást sietve
tőlünk a másikat senki el ne vehesse.

Sötét szobában zihál a lég, örömet akarok adni
elragadt minket a vágy, s két szörny lemmolja testét,
a józan ész meghalt, szerelmet akarunk, adj nekem még,
megízleltük egymást, lelkünk mentve ért
boldogságban úsztunk, adj nekem még,
majd lehullottunk, s a szívünk zakadt szét.

Tudtuk, hogy ez a sorsunk, tudtuk, hogy nem lesz hosszú
tudtuk, hogy elmúltunk, tudtuk, hogy nem lesz bosszú,
tudtuk, hogy emlék lesz csupán forró éjszakánk,
de nem akartuk érteni, ha újra próbálnánk?,
de nem, a szörny nem jött ismét,
ölelő karunk lehullott, jött a vég.

Szeretlek Brigi!

2000.07.20 11:40:08 (2230)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Igen, az régi sziámi közmondás. A nagyapám is mindig ezt mondta, Isten nyugosztalja:

Fiam!

Egy dolgot jegyezz meg, s hosszú életed boldogság járja át,
bárhogy is kérjenek, soha ne gondozd felebarátod halát,
s ki egyszer megküzd egy sziámi harccal és túléli,
tiszteld azt, féljed, s útjából térjél ki.

2006.07.21 09:14:12 (2541)

lassan be kell látnom, hogy orvosi eset vagyok. és ráadásul saját magammal beszélgetek egy internetes fórumon...ajjajj....nem lesz ez így jó, a megboldogult nagyapám is azt mondta mindig, Isten nyugosztalja

Fiam!

Ha azt veszed észre, hogy egy internetes fórumon saját magadnak írsz,
nem lepődj meg, családi vinnás, bár női ágon, de jobb ha nem sírsz,
mert akkor még melled is nő, és olyan leszel mint nagyanyád,
bajszod lesz, kényes erubonyod és lepcsés pofád.

2006.07.21 11:10:07 (2598)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Finom

Gömbölyű csodák félve egymáshoz simulnak,
lágú völgyek az ujjnak utat mutatnak,
nyelved lassan csúszik, kéjesen matát
forró testén érzed mozdulatodat,
ha heves vagy zihál, ha lassú felnyög,
az öröm mit adsz elvesz minden erőt
előnti az érzés áttörnek a gátak
magához szorítja s ellöki a vágyat
megmássza e hegyet, szétveti a vihar
tornádó fenyeget, tudod, hogy mit akar,
kínok keserű epéje, ezernyi égi könny,
és a nap élete, mit megízlel ott fönnt,
mikor előnti a boldogság, s az édes érzés,
vágya beteljesült, buja féltés,
mit érez, s a vihar után, csöndben
legördül egy könnyben
minden, mi értelmet ad
ennek a világnak, s szabad
szíve megnyugszik, légzése lassul,
megéri, hát ezért teremté az ÚR,
a lágú nyelvet, s az éles karmot,
a Vénusz dombot, és a lédús barackot.

2006.07.21 10:37:38 (2576)

Sátáni SZEK

Bömböl a zene folyik a szesz, s szex lesz csak sátáni szex
megrészegült nőstényt venetsz, akármennyit míg van steksz,
szúrott kezű zombik tánca, arctalan keselyűk románca,
véred iszom ha szomjazol, holt lelkedbe narkót nyomok,
tested magamra húzom nekem kell, gyere tépj szét, harcra fel,
fájni fog, de nem érzed még elért már téged a végzet,
lihegj, mozogj vadállat, míg mindkettőnk bele fárad
s fájdalmas gyöngyör len végre, beleveszünk sötét kéjbe,
szívzaggató sikolyt ör fel, s kitépett szívemmel
holtak dombjára e vá, büszkén nézel a sárba
bebocsátást várnak kopogtatsz a gonosz várába,
hogy hű szexként köpd szembe az eget,
s a szexért áruld el azt, ki téged szeret.

2006.07.21 12:24:49 (2623)

Az igazi...

Izmos, csupasz, figyelmes és heves,
jóhumorú, romantikus, megértő a kedves,
lovag, ki nem a középkor szökevénye,
ezt bizonyítja meglehetősen laza erénye,
hisz kedves szemmel nézi bambán,
csinos kanok keze lanyhán,
barátnője hátán csúszik
erényektől elbúcsúzik,
kedvenc hősünk meg hetvenen kerdezi
a konkorenciát, melyik kockán kedveli.

2006.07.25 11:00:38 (2862)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Buja délután

Sötét szobában heverek az ágyon,
szökevény napsugár táncot jár a vágyon,
mikor jön már a szerelem, mikor perzsel fel,
sóvár tekintetem miért nem takarja el,
egy megtestesült angyal, égi tünemény,
ki így szól ha kell, gyere légy már enyém.
Zaj hallatszik, ajtó nyikordul, szívem zakatol, vérem tolul
nem kapok levegőt, mi történt velem, megjött hát, itt áll a végzetem.
Arca ismerősen sejlik, ezek a vonások, ajkak, fürtök, jaj, mást sem is látok,
lassan közelebb jön, mosolyára téved szemem,
érezem nem kell mást tennem csak megérintenem,
s enyém lesz minden, mire ember csak vágyhat,
viharos tengerré varázsoljuk a mákat,
mi szűnni nem akaró, tajtékos hullámok közt,
zihál, feldob, forgat, őrjít, s vággyal füröszt,
nyelvünkkel fedezzük fel egymás rejtett tájait,
Kolombuszként küzdve le az érzékek árjait,
s mikor már a kék halk nyögésben fulldokolva
erőtlen karjával kér segítséget, a vitorla
megfeszül, testünk egymáshoz simul
izzadságon csúszva lüktetünk vadul,
bárkánk a hullámok közt nekilódul,
érzelmeik fényétől agyunk is elvakul,
s mikor a gyönyör elárasztja a fedélzetet
a tenger lenyugszik, visszaadja szememet,
halkan lihegve sűgom angyalom fűlébe,
szeretlek kedvesem, s vágyad tengerrébe,
ezerszer vigyél magaddal minden este,
kérek, könyörgöm az Istenre.

Szeretlek Brigi!

Hajónk révbe ért, s remélem megérted hát
versem ihletését, a tengerek sodrását.

2006.07.25 11:57:52 (2892)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Visszajöttem hát, hagyatkozva a GYé taktikára
átraktam tárgyalásomat, ma 15 órára,
hogy veletek pásztorórát töltsék,
értetlenek fülébe bele üvöltsek,
mi köze van ennek Balatonlelléhez?
víz levegő napfény, tökéletes léthez,
Hát biz minden mindennel összefügg aranyom,
vasutas sapkája, toronyóra, s verébszar a padon,
halak nemi élete, mint erotikus lecke,
sorolhatnám hosszan, hogy megértsed végre,
az élet nem olyan egyszerű te penge,
mint lángost enni, s leutazni vidékre.

2006.07.25 13:07:07 (2916)

ne szomorkodj édes barátom,
osztokodunk mostoha sorsodon,
itt hagyott téged a kedves,
ki helyesírási hibára heves
módon reagálva akart vinni a vártára,
hogy belőlem jó deákat faragjon,
tollacskával szabályt tanítson,
s tudtod nélkül a mátká
Brigit is játékba várta.

2006.07.25 14:01:56 (2917)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Csak egyszer...

Mint min férfi elméjében, vágyat reLYtegettem mélyen,
két lánnyal a sötétben, milyen is lehet az éden.

Sorsomat, mint mondták mások,
irányítják az önös elgondolások,
s fura fintorként, vagy jutalomból?
játszó Istenségi unalomból
elémsodorta az élet a két amazont,
kik egyként szerettek, s nem volt gond,
hogy rajtam ne osztozzanak,
egymással el ne játsszanak.

Poros lakásban, mely bizony sok románcot látott,
együtt neveltünk, megváltottuk a világot,
jellemztünk férfit, nőt, barátot,
a második bor után azonban az egyik,
fénysebesen témát váltott

s mondta jobbat tudok szerinted mit?
Összenéztünk mind hárman,
mosoly, s félelem bújt el a vágyban
egymás tekintetét mohón kerestük
szemünk rezdülését egyből értettük.

Visszafolytott birkózás, párna csata zajlik
izgalomtól préselt kacaj, ölelő kar hajlik,
a játék hevében eltévedő kezek, ujjak
összeérő ajkak, combok, mézédés kutak
s a csalfa játékból kéjharc lesz figyelj,
harapj, csókolj, szeress, kettőnket is ölelj,
bomlik már a ruha, kolonc forró testeden,
egymást simogatjuk, hergeljük csókolásig,
gabalyodó ezerlábú, fergeteges öröme
kettőnk keze csúszik végig, libabőrös testén
harapj, csókolj, szeress, melleim nom testek,
illatuktól reszkess, lassan elszed veszted,
forróság önti el kéjtől remegő melked,
s magad sem hiszed rátekerő tárt a képzet
s két angyal karjai közöttől ért a végzet.

2006. június 14:32:25 (2991)

És ezt nem fotóztuk le Gyé!

Köszö Brigi! Szeretlek!

Absztrakt, egy kis dadával

Eltűntem két hétre, de jó volt a visszatérés
elolvastam 60 oldalt és elöntött a csalódottság
majd szépen lassan eszemet vette a düh
hogy legjobb haverom le akarja nyúlni a csajom,
s hogy partner nélkül folyt a párbaj
de nem akarom bántani, elég neki a reménytelen szerelem
mit nem csak Brigi iránt táplál
hát ez aztán valami érfelvágósan keserű befejezés.

2006.07.26 10:11:45 (3102)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Van értelme?

Keréket hajt a mókus, csendben kerreg a robot,
ólommal kent papírjaid szépen rendbe rakod,
tollakat a helyére, naptárt átlapozni halkán,
szabadságos tömböt elővenni, aláírás holvan?,
minden munkát megcsinálsz függőben nem maradhat,
tudod, ha visszajössz ugyanennyi vár majd rakatnak,
hisz a helyettesítés intézménye valódi csoda
de a kolléga munkáját, hát csinálja meg Yoda.
Éjt nappallá téve intézed a dolgod, telefonok,
tárgyalások közé épp hogy kajaszünetet lopok,
s a főnök izzadó fröcsögő fejével csak bólogat,
"Nem baj, ha hazaérve nem ismered meg a családotat,
de legalább enni adsz nekik, s ház vigyázza álmodat,
akarhat-e ennél többet a mai világban egy harmincas
fiatal tette kész felelősségtudó mintapasas?"
Egyetértve bamba vigyorral bólogatok csak,
kutya vagyok kalaptartón mondom magamnak,
de kiszakadni, na az lenne jó, irány a Balaton,
ahol a jókedv van, a szabadság, s a hangulatom
egekbe szökken, mint tűzijáték s szikra
nagyot robban szétszóródik, s ritka
nagy nyugalommal világítja az eget
mosolyra fakasztja az ijedt gyermeket.

Gondtalan fürdőzés, séta, peca,
társaságban töltött hosszú vacsora,
nem számít a pénz, folyik a lé gyorsan,
koktélok csúsznak a pincér is megtorpan,
hajnalig fürdünk egymás vigyorában.
reggeli ébredés szakadt vitorlában.
Mi is az a mókus, ki tudja, nem felemészem
agyam nem működik legalábbis azon a részen,
ahol az otthoni gondok laknak, s lassan égve,
felemésztik sejtjeimet semmitől sem félve.

És lám, a sors mily kegyetlen, számító
velőt rázó, mamlaszt és kiborító,
míg távol relaxál a párok nyugodtan
otthonát feldúlja a ny vadkan
kinek semmi se nem lent, csak a vére hajtja
csak a hölgyek mérneműje izgatja,
s mint négyedek szavaival csap le,
a magányos ruhér szende szűzre,
nem kímélve barátját, s a hölgy budoárját,
földöntúli vágy, kéjjel telt heves láz,
s a bűnös pár már a sárban dagonyáz.

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Visszatérvén a nyaralásról pihentnek mondható
tiszta lélekkel jön vissza, a nyugodt tahó
ki látván a 60 oldalnyi udvarló szöveget,
nem hisz szemének, gyorsan kér szemüveget,
szerelme az angyal, már meghódított várrom,
nyögve kiállt föl ó én hülye bárom,
hogy bízhattam, hogy remélhettem
hogy szerelmem kitart végig mellettem,
mikor itt hagytam, mint Szent Pál az oláhokat
sírt utánam, haragudott, mormolta a zsoltárokat,
de süket füleimmel meg nem hallottam
az élet bajt kiáltott, a rá se bagóztam.

Nem érdekes, nincs baj, hozzá vagyok szokva,
az lenne az érdekes, ha Isten fintora
számomra kedvező fordulatot venne
s kisiklott életem tovább sínen menne,
vagy én magam mennyek sínre nyomban?
megtettem már gondolatomban
van-e értelme ennek az egésznek?
zombik közt démonok heverésznek
lopják a lelkeket, nyomort osztanak
terhes anyákból kölyköt fosztanak
életem szép és írtózatossá egyben
virágos rét sötét rengetegben
zaklatott lelkembe csak egy gondolat
hoz békét, mint hajnak a fonat,
hogy szenvedésem nem kínoz már hosszan
arcomra mosoly szalad, szívem utoljára dobog.

2006.07.26 10:56:59 (3117)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Gyávaság?

Hűvös szobában csak a légkondi zúg,
kecses kezével a kristály után nyúlt,
édes szájában, mint lány hullám,
hideg pezsgő gurul, s nyakán,
pajzán táncot jár a bizsergés,
vad csata lesz ez, édes bevetés.
Naptól barna bőrén világít csipke,
mért nem lehetek én ki keblére
lány öleléssel úgy tapadhat,
mint érett barack húsára az ajak.
Incelkedve, hasra fordul, leteszi a poharat,
szemem mohón falja testét, követi a vonalat
minek végén ott a megsemmisítő gondolat,
játékává válni a sodrásnak, elengedni a vad lovat:
tombolj, tépd le a ruháját, harapd meg a nyakát,
csiklandozd vállát, csókold fülcimpáját,
haját markodba fogva, keblét gyengéden szorítva
lassan bolondíts a gálát, majd finoman combját szorítva
kényeztesd a vágyát, nyelveddel tébolyítva
míg eleget nem nyögött, s tovább már nem bírja.
Türelmetlen, szeme villan, örömében vagy csak kirúgán,
add meg neki amit kér, dobbanásra lüktet a veled,
add meg neki amit kér, falevéllal játszik a szél,
együtt nyögtek, együtt szálltok, s fogatokat szorítva,
egymás száját marcangolva, örömtől sikoltozva,
vadállatként tébolyulva, élvezettől szétrobbanva
látod meg a boldogságod, remegve, kezt-karba fonva.

Elvesztek a nyugalomban, izom rángod, szíved lassul,
csendesen mosolyogsz, kezed erőtlen kimogatásba fúl,
de csak álom ez barátom, hiszen hideg pezsgő gurul,
a lány agyában álommal az ébren és harcot dúl,
s a hűvös szobában csak a légkondi zúg,
kecses kezével a kristály után nyúlt...

2006.07.23 14:43:29 (3273)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy **_gy_** ígérte

A pénz boldogít, ezt már a kelta regék és mondák is világosan megfogalmazták...

2006.07.27 13:50:23 (3478)

Ábszolúti kopirajtos szellemi termék!

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy _gy_ ígérte

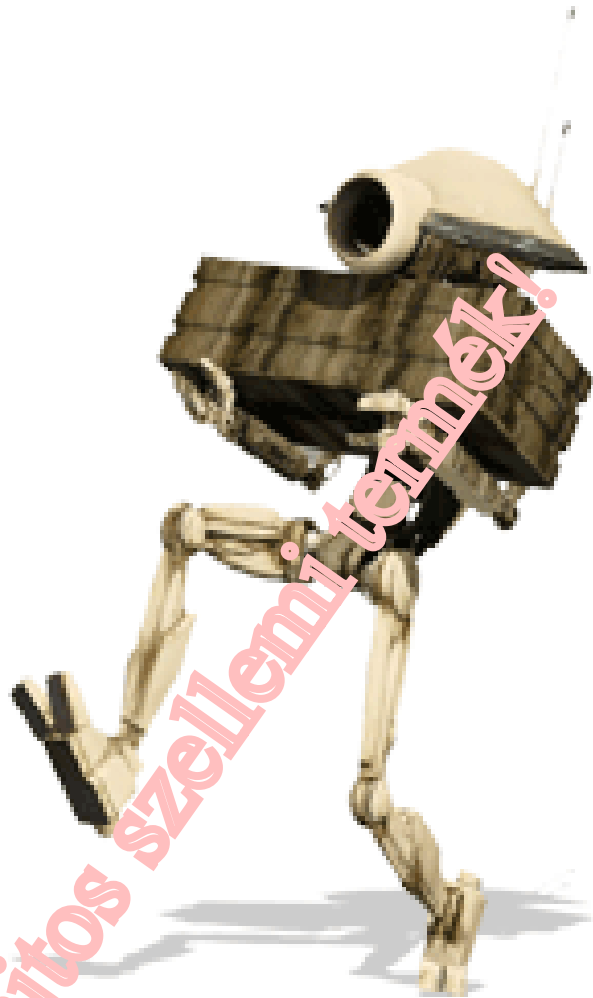
Savanyúcukor

Minden reggel, tele reménnyel
tettre készen kelhetnék fel,
ha nem nyomasztana a tudat,
hogy összes hétköznapomat
egy kénszagú lehellettől búzló
gnóm akarnok, pikkelyes hüllő,
szánt szándékkal, tönkre teszi
jókedvemet megöli, és élvezi
ahogy furkálódva, sunyi módon,
lefelé taposva, mohón
dugja nyelvét fölfelé,
míg főnöke ánusza ölelé.

Kegyetlen harcban élek
néha el is hagy a lélek,
munkámat hiába űzöm
profi szinten, míg búzöm
nem hasonlít az övére
nem jutok pénz közelébe,
lelkemet míg el nem adom
búzós bakancsa nyakamon.

Lopva hát kis örömet lopok
míg nem látja így dalolok,
verset írok, kötetem lesz,
Gyé kiadja, többet nem lesz
bakancs, mi nyakamat nyomja,
nem kell hát spórolni a Fordra,
vagy BMW lesz nem is tudom
Aston Martin, s a csajom
szeret majd, mert okos vagyok
gazdag is de ez egy dolog,
hisz nem a pénz a lényeg
mondja a főnök is a féreg,
hanem az hogy legyen
aranyrúd a kredenceden.

De jajj, fejem fölött kering
a vörös szemű őrjöng
fél főnök, kinek zsebe
kenőpénzzel van már tele,
s az idén negyedjére n egy külföldre,
hogy fáradtságát kócsenje,
szegény embernek sanyarú sorsa,
kicsit kerreg a Porsche motorja,
de nem haj, nem dom magamban,
hisz nem ez a lényeg,
egészségben boldogságban,
szeretemben élek,
jah, most jut eszembe hát ez sem igaz
tudom már, hogy mi lesz a vigasz,
barátimmal fantáziát keresve
szembenézünk a sorssal, jó nagyot nevetve.

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Ki kér még

Kedvességet a mindennapokban ki kér még,
figyelmességet a vagonban, mondd ki kér még,
hideg vizet a sivatagban, vajh ki kér még,
barátságot a vadonban, hát ki kér még,
szerelmet a nagy magányban, óh ki kér még,
simogatást nyomorában, ki kér még,
odaadást rideg betonban, mondd ki kér még,
kenyeret az éhgyomorba, vajh ki kér még,
párnát, mire leborulna, hát ki kér még
kedvest, kivel meghalhatna, óh Ki kér még....

2006.07.28 08:43:11 (3617)

Nyarlás

Túlórázom jócskán, míg szabira nem megyek,
hogy langyos vízben áztathassam finom kis testemet,
jégkockával bélelt koktél hűti majd a fejemet,
módszeresen, lassan haladva veszem el az eszemet,
hűvös szellővel érkezik az alkonyat
valaki lökje már ide a konyakomat!
múlik az idő lazul a banda,
olcsóér a pia, akciósan csak ma,
jól berúgunk mind, az erényeknek köze,
jön a nagymamám is, ha más nem erénycsósznek
bár a múltkor is a szentem részesebb volt mint mi
azt hitte, hogy a szalvéta divatos bikini,
s fonnyadt testét papír csattal takarva
vetette magát a tobzó dühökbe,
s magához tért szentem lassan
a rendőrségi motorcsónakban.
Egy szónak is száz a vége,
buli hegyek lesznek tegre
minden percben új szerelem
napszemcsi a fejemben,
s nem is érdekel majd más
csak a gondban nyarlás...

2006.07.28 09:15:25 (3629)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Ragadd meg - Juditbocinak tiszteletül, Gyének vigaszul

Az élet sodrásának ezernyi örvénye
pörög forog, emel föl, s húz a mélybe
emberi sorsok, szerelmek, viszonyok,
csalárdság, útalat, pisztolyok,
halál, születés, boldogság és gyönyör,
nénike kezével szeménél szöszmötöl
port visz a szél megfáradt világában
ezernyi sors lassú pillantásában,
öröm érte, unokája lesz, s nyomban
emlékek milliói jönnek ostromban
mikor én fiatal lány voltam egyszer rég
szerelmes a fiúba s emlékszem még
gyönyörű szeme volt, csillogó haja,
daliás, magas, s csintalan mosolya.
Elég volt csak egymásra néznünk,
bár kenyérre sem volt pénzünk,
ettük egymás szavait, édes pillantását
szénakazalban, reszkető csókolását
s mikor szerelmünk lángja az eget verte
jött a gonosz földesgazda a beste
s Szerelmem derekát jól elverte
de szerettük egymást, ha kellett, kezegetve.
Emlékszem, szívem majd meghasadt
mikor Vezérünk összehívta a hadat
s Kedvesem, szerelmünk emlékében
feküdt el tőlem távol saját vérében.
Így hát kicsikém egy dolgot jegyezz meg
bizonyos, hogy sok arca van az életnek,
s ha rádmosolyog, fényében fürödj meg,
mert bármikor jöhet sűrű fekete fejed,
de addig is repülj a magasban s soha
ne engedd, hogy kedvesed mozdítsa
sorsra jutva egyedül hadjon tegnap
magányban vágva neki az élet erdejének.
Sötét rengetegben meledkelni pislákol,
piciny lángocskája körül két kis árnyék táncol,
össze-össze hajlanak szívük egymásba forr
nem kell kenyér, se szőlőnna, se finom bor
egymás szeméből erő nyerve szívük
nagyot dobban lépés a két gyűrűt
mellyel egymás kezét táncolták lelküket
legyőzni akarták a rélelmüket,
hogy elragadjon sors mint eső a tüzet,
életük egy-egy értelmét, szeretett kedvesüket.

2006.07.31 13:57:42 (3921)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

A fény, s az árnyéka

Fagyos pillanatban toppan a szobába
félelmet hoz, nyomorba dönt, s a lába
hová betoppan, fájdalomtól égő katlant
gyújt, s döjfösen néz rád, ahogy alant
remegve, szemed lesütve várod az ítéletet
kegyesen meghagyja, vagy elveszi életed,
s a remegéstől minden napod nyomorultul
telik, s szíved minden dobbanásakor rútol
csak azon jár eszed hogy lehetnék már túl
hogy ne fájjon, hogy gyors legyen,
szeretteimnek sírni ne kelljen,
Hát tedd azt, mit csak a bátrak tesznek
ne vess szemébe a halálos vésznek
hogy életed minden percében
csak örömben legyen részem,
elfogadtam, hogy meghalni kell,
nem menekülhetsz, ne fuss el,
öleld át simogasd, szeresd őt
s boldognak látod majd a Teremtőd,
szeretteidnek, mint vasbeton adj erőt,
s ha szereted, soha ne ereszd el Őt,
hisz elég egy szikra, egy eltévedt pillanat
s boldog életed fonala ezer darabra szakad
mi tegnap még természetes, holnap csak fűt
megszokott életed homályba fűlt,
csak egy szót, csak egyet mondhatnak még
nincs visszaút, nincs menedék,
nem mosolyog, nem simogat többet,
nem nevetet, esténként nem jön meg,
nem szorít karjaiba, nem örül nekem,
Áh hát itt vagy! Bemutatom a Végzetem!

2006.07.31 14:53 (3949)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Te gyé!

Miközben előztem két kamiont, meg három traktort, és a vizes hátam a székbe tapadt, a következő költemény villant az agyamba:

Azt a román életbe, tapossak a fékembe,
vagy visszaváltsak, s padlógázzal
toljam le nagyapót, ki pórázzal
tehenet sétáltat az úton a beste
de nem hosszába, hanem keresztbe...

2006.08.01 13:05:33 (4174)

Óda Gyéhez

Ó, GYék Gyéje, TE igazi Félisten,
csoda felsőtestű, kigombolt ingben
felhők szárnyán, nevetve járó
nők hívását titokban váró
szerelem gejzír, TE nagy
szívtipró, megríkató vad,
ki szavával elolvasztja a szüzet
pillantásával gyújtja a tüzet,
térj vissza hát hozzánk egyszerű
földhöz ragadt együgyű
emberekhez, kik hiányodtól fázva
reszketve, messiást várva
merednek a monitorra,
s szájuk nem görbül vigyorra.

2006.08.02 14:04:14 (4373)

Látod, megjössz, s a szerelem gyermek könnye elapad,
Brigi lelkéből a kacaj az égig szalad
Boci libidója is az eget veri
hogy végre jött GY és mostmár megteheti,
mire egész napszak sóváran vágyott
inni a kéi bombából, s letépni a virágot...

2006.08.02 15:47:36 (4375)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy **_gy_** ígérte

Gonosz vagyok nem tagadom
fület rágnok, leharapom
az orrodát is, ha elég kemény
s kupával iszok a véred helyett

2006.08.02 14:51:48 (4337)

Rózsaszín plüss satu

Az ember néha könnyörtelen játékot úz
kedveskedik, kényeztet, örületbe úz,
s mikor a mámor előnt mindent
kiönti a wécébe, mint a vizet
s tudja hogy ekkor fáj a legjobban
eltapos hát, fejed padlóra koppan.
De jajh a balga, a félkegyelmű
saját magának teremtett nyűg
mit átélni alig tud s ezért mindenhova
hideg vasakat szúr az ostoba
hol csak fájhat, hogy fájjon az élet
ezzel nyitva utat a kéjnek
mert a fájdalom, s a gyönyör testvérek
kézenfogva járnak, s tehetetlen lélek
játékszere a párnak, mint szellőnek a méhek,
kik mézre vágynak, s csak sós vízre lelének.
És ekkor jön az isteni ötlet a GYőzőknek,
fejlesszünk ki hát egy vadi új terméket,
spanyol csizma mintára működő gépet
mi kegyetlen satuja lesz herének
s lánc köti össze a szorító szerkentyűt
s a fallosz makkjába szúrta vastag tűt,
mely csillámporos végével ezerfelé
szórja a fényt, hogy a nő meglelé
azt a sötét szobában is, ha keresei
s így már a látványt is élvezheti.
Na persze, a gyártó a furfangos
nem egy zöld szemes ostoros
tudja, hogy léteznek még a világban
érzékeny hölgyek is, kik ha csak
adnak termőtalajt a szeretőknek
kikbe a férfiak bizalmát vesztetnek,
mint elszórt mágnes bűtön a föld rög,
mint szomorú költőnek Brigi a kisördög,
s ezen hölgyek kedvéért, és ez biz nem kamu,
elkészülhet hát a rózsaszín plüss satu.

2000.03.03 11:23:20 (4524)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Tele szájjal nehéz alkotni

Vas fegyelem, kemény szigor,
Gyének írt levelet az Igor,
pénzt kért sokat, kegyelemért
GYé becsinált s éppen ezért
beleröhögött partnere szemébe
ki azt kérdezte a fenébe
lehet két nap alatt 6 milla hiánya
hisz a pénzét GYé vitte vásárra
s biztos hozamot ígért elvégre
ért a biznizshez a dőre,
de le kellett adni Igornak időre
így hát pucéran állt ki GYé az esőre.

2006.08.03 14:04:00 (4397)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Egymásra talált hát néhány érző lélek
kiknek nem pénz kiesést jelent a péntek,
hanem bulit, lazulást családhozó szellőt
mi elfújja a folytató port, s a hétköznapi fertőt
friss levegőt hoz, felszabadítja lelküket
enyhülést hoz, virágba borítva a réteket
varázsütésre, s édes ámorba fullva
mint szelíd angyal hajt minket futva
s mint bódult méheket terel a lépre
nyeljük, igyunk, éljük át végre!

GYés, ezt a versszakot javítsd a kötetben légyszi! Elragadtak az érzelmek a rím meg
megbotlott :DD

van ez így:D

Köszönö Brigi! ;)

2006.08.04 13:54:13 (4819)

Rátaláltam...

Szürke nap volt, mint a többi ezer,
Mikor csak cél nélkül internetezel,
Langyos levegő üli meg lelked
Mosolyt szádra nem enged
Közömbösen kattingatva
Akadtam rá arra a lapra
Hol sok magát okosnak mondó
Politikus rasszista surmó
Egy lelket marcangolt kímélés nélkül
Kegyelmet nem ismerve, s féltelenül
Szegény Briginek odamondta
Sok marha, kinek rossz a sorsa,
S nem tudják, mit jelent szeretni,
Más neművel szeretkezni.
Ezért hát, a lantot félretem
Válogatott szavakat szedtem
Kiálltam a gátra, s azt edzettem
S Szerelmem végemére keltem.
Nem utasítottam el védő karom
Hisz az élet viharos, s sötét orom
Mi feje fölül, könnyosulva
Szorította le két satuba.
De ez a satu nem rózsaszín
És nem plüss, mint az amin
Én ülök most, s büszkén mondom
Brigi a Szerelmem, s ezért hordom....

2006.08.07 15:53:51 (4978)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

BUCSU

Magam maradtam, egyedül szemle'lem a la'bnyomaitokat,

Szivtelenül elvitte'tek magatokkal deruben furdo mosolyomat.

Mit nekem ma's szerelmes verse, mit nekem a ro'zsaszin pluss satu?

Miert is keresem itt azt, mit toletek meg nem kaphatok?

Alaereszkedtek a felhok, csikorog a tenger hullamain a sze',

Hova lett vacogo' szivemrol az az orokkon olatalmazo' ke'?

Melyet soha sem mertem megerinteni a felelmem percek k pince'je'ben,

Tartva attol, hogy az erintesemtől mindorokke' elmenthet a semmiben.

Tudom, hogy holnap új nap virrad a lellei kerek cyber-kikotoje'ben,

Tudom hogy e'n e'gbe kialthatom azt, amit egyikotok sem merne: E'N E'LEK!

Hiszem azt, hogy ujra lathatlak Be'incuket a felkelo nap fe'nye'ben,

S capuccinot oszthatok nektek reggelire egy-egy croissant kise'rete'ben.

Affendriuscher

2006.08.07 16:46:37 (4998)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Egy ismeretlen katona...

A kertben ücsörögtünk épp, ebéd után
Kedvesemmel jövőnk selymét fonogattuk
Szerelmünk gyümölcsfáját gondoztuk,
Mikor nagy porral, lihegve, kipirulva
Futár érkezett, kezében a rossz hírrrel, loholva,
Azonnal indulni kell, fegyver, ruha, borotva,
Gondolkodás, ölelés nélkül rohanni a frontra.
Zúg a motor, teherautó platója zötyög
Vajh ki tette, ki volt azaz ördög,
Ki szó nélkül ezreket küldve a halálba
Vészt, bajt, szenvedést hoz hazámba,
Ki galád módon, vérrel írja hatalmának
Könyvét, s fekete gúnyát adva a mának
Kölykét gyilkolni küldi, fosztogatni
S ha meghal, nem baj, van ezernyi
Ki helyére áll, s véres szuronyát átveszi
Ha elődje elesik, s a célt veszélyezteti.
Az eső függönye mint hideg acél
Borít el minket, s a metsző szél
Minden rést megtalál gyorsan
Megdermesztve minket a sátorban
Jelző fény gyúl, sípok sikoltanak
Indul a roham, kérjek-e irgalmat
Hogy robbanó gránát ne tépje inamat
S magamban a béke magjait hintem,
Hogy forró vas ma sem járja át szívem
Ölni kell, döfni, szúrni, lelőni de gyorsan
Fedezéket keress, menekülj vagy rohanni
A bombatölcsér, mitől védelmet nem érsz
A süvítő golyók közt utolér a félsz
Meghalok egy koszos lukban, egyedül
Kedvesem arca többé mosolyra nem derül
Nem hallgatom zenét, nem ércolok többet
Tavaszi réten többé soha nem öllelek
Nem simogatlak, nem szok szíved árjában
Nem suttogok többet, nem iszom szavaid
Nem leszek többé ebben a kutya világban
S ismeretlen langyos szél fújja hamvaim.
Kegyes volt vele az Isten, sors, életemet meghagyta
Bár ellenségességbe ejtett, elragadva
Tőlem a vafőlkém elhurcolt a gonosz
Követ török nyelvi éhen mégis ostoroz
De reményked nekem az Isten
S hogy vissza vár Kedvesem.
Napok, mint megannyi lassú szekér
Vánszorogtak az idő ragacsos sarában
Az évek, mint a hideg fagyos szél
A gyilkos hóvihár homályában.

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

És eljött a nap, levelet kaptam Kedvesemtől
Mit felbontani sem mertem, féltem, hogy megöl
A vágy, mi kezének nyomából sarjad,
A levél illatából...itt a levél bontsád,
Feltéptem....de a betűk lassú folyása
Mérget csepegtet elveszett életem talajára
Hol nem nő többé gyümölcsfa, de más sem
Szerelmes lett, s elhagyott a kedvesem.
Megértve vágyait, tehetetlenségét
Az idő múlása biz rombolta erényét
S társat választott, kit szerethet, s ki szereti
Kitől gyermeket vár, s ki gyümölcsét érleli.
Itt a vég. Nincs mi éltesen, s az élet elérte
hogy hasonlítson egy jókora bombatölcsérre
mit a forró vas tépett ki a puha földből
úgy tépett ki engem a karból, ölelőből.
Magam sem értem, hogyan lehetett
A háború végén a sors rám nevetett
Hazaértem hát, keresve a régieket
S remegő szívvel láttam meg kedvesemet
Férfjével, két szőke angyallal sétált
Nem ismerték a rosszarcút, ki épp állt
Egy kapualjban, némán sírt, rájuk nézve,
Gyönyör és fájdalom egymással küzdve
Folytogatták a megtört idegent, s hirtelen
Gyermek kacaj csillant a könnyken,
Nézd csak, hogy hasonlít rám e gyermek.
Köszönöm hát, köszönöm Istennek,
Hogy őket láthattam még egyszer...
S elmegyek most az időszakerekkel...

2006.08.08 12:21:32 (5150)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy _gy_ ígérte

Siker történet lesz, dől majd a pénz
Gyé a pornó guru, kisgatyában kész,
főszerep az övé, remek rimék filmben
hol katonákkal szexel, nem csak egy ízben
s néha néha ha kell, állatokkal is kezd
vad szex az övé nem piskóta, nem keksz
ettől lesz nagy siker, s mert nem házi videó,
mit Brigi tárol otthon szekrényszám...de jó...

:DD

2006.08.08 12:48:27 (5169)

Úgy lennék galamb...

Süt a nap, melegszen a párkányon,
Nyugodt vagyok mellettem ül a párom,
Reggeli megvolt ittunk is egy jót
Sétálgatunk, nem nézünk videót,
Hasítjuk az eget, szél szárnyán szállva
Tollamon napfény csillan, s mint páva
Gyönyörködök színeiben egy lábon állva
Durránás jaj, föl gyorsan jön az ellen
Nem tud mit tenni gyorsaságom ellen
Körbepülöm kétszer a házat
S azt sem tudja hol a kutyában jött át
Prédája, mit jól kiszemelt s a fészek
Üresen marad, szól szomorún a sas.
Leszálok hát, barátaim körében
Sütkérezünk újra a nap meleg nevében
S nem zavar minket semmi más
Csak a halk szellő és a lomb susogás...

2006.08.10 11:57:25 (5679)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Az egyetlen...

Langyos szellő tánca a fűvön
madarak könnyed röpte a parkban
gyerek zsivaly, csendes béka a kövön
tisztá vízben apró halacska csillan
a csend édes zaja tölti ki testemet
mint virág gyökere a sziklaüregtet.

Fáradt kezemmel görcsösen törlöm
hiába rohantam, hiába törtettem
homlokom izzad, szememben könny
elment az alkonyban, elment az egyetlen
elvitte a lelkem, hideg vasba zárva
itt vagyok egyedül, mint esőben az árva.

Sétáló nénikék szánakoznak halkán
"megvigasztalódik, elfelejti majdan"
mondják, s szemükbe könny szalad
emlékek törnek rájuk, múló zuhatag
vissza-vissza nézve tovább vonulnak,
egymást karolva, végére érve az útnak.

Miért fáj, ha elhull, ki neked a legtöbb
miért fáj, ha látod, a sötét érintését
Miért fáj, ha az elmúlás megjött
s elhozta a szenvedő békességét
miért nem engeded el a fáradt pillanatot
s hogy felváltsa az éj, az alkonyatot.

A nap újra felkel, friss levegő kavargat
csivitelnek a madarak, csahol a kutyák
úszkálnak a halak, béka a kőre ugrik
s az úton újra ott vagyok futva
zihálok, szívem erősen dobog,
az élet kegyetlen, az élet boldog.

2006.08.12 10:13:28 (6272)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Ímhol a mű! Gratulálok!

Egyformák vagyunk

A válasz helyes:))))
A nyelvem hegyes
A lábam retkes
de szívem repes
A szájam:) nedves:))))
kezem remegve keres
vágyam csak érted repes
pedig GYé sem volt közepes
de a sors vihara elsodorta innen
s szomorún, de el kellett hinnem
hogy érzéseim gyorsan múlnak
félő gondolatim a homályba bújnak
könnyeim csak folyton hullnak
vizet adva a kiszáradt kútnak
újra szerelmet hozva napjaimba
s pirulva, félve harapva ajkaimba
szívem dobolását jajj meg ne hallja
keresem pillantását, én csalfa..

De ki tehet róla, hogy lelkem szabad
látjátok mind gondolatomat
titok előttetek semmi sem marad
törjön akár rám véres, gyilkos had..
s ha ezer dárda járja át húsomat
le is rághatják csontomat.....
Lelkem akkor is szabad marad
de éneket rejtő gyémánt álarcomat
El nem vesztetem míg nem jó a perkedat
Fényetek törheti össze csak, s magamat
Ma nektek fedem fel, mint a hó vad.

2006.08.17 15:05:29 (6409)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Emlékül...

Hát megtörtént, elrepült a madár
szíve nem ver, keze nem mozdul már
békés arcáról derű sugárzik
kisimult ráncain a napfény játszik.
Ezernyi küzdelem, öröm, kacagás,
aggódó ölelés, ideges pillanat,
meleg nyári napok, nagy havazás
oda van már minden,.. mi megmaradt
ézés, emlék, hang, illat,..
elszáll egy ősi törvény miatt
a fény az árnyékával egész...
de nekem miért jut mindig a vész?

Hogy fér ennyi fájdalom egy csepp könnybe
hogyan értsem meg, nem bírom, elment örökre
nem mosolyog rám többet, nem köszönt örömmel
nem szorítja kezem meg, nem tanít, hogy szőlővel
hogyan bánjak, hogyan vágjam,.. hol a helyem a világban
mit ér a küzdelem, pénz, öröm, fáradtság, a vágyak
mit ér a szeretet, mit ér a testvér, a család
akármit is teszel, sor kerül majd reád
hideg tepsi, tetovált hullaszállító
nyúl majd érted, hogy kemény keze
törékeny testedet koszos autóból
a poshadtszagú, zsúfolt hűtőbe tegye.

Fáj. Fáj, nem tagadom, kinek ne fájt
beteljesült zaklatott éjszakáim rémülései
s hiába a vigasz, nem szenved már többet,
jobb ez így neki, a család is öleget
kitalálván minden buta hazugságot
hogyan egymás lelkét ápolják a gyarlóságot
megtagadva, magunkról örök életet hiszünk
el nem fogadva, hogy levegő nem ver majd szivünk,
hogyan testünket elemészt az idő, s mit elértél
életemben nem több egy tűnő, reménynél
hisz minden, mit fotónak hittél
értékét vesztí egy perc alatt
a szeretet, mi életet ad,.. itt él,
mosollyal az arcán, nézi a talpad.

2006.08.20 17:50:54 (6574)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Brigi! Mindenkinek hiányozni fog

Körbe-körbe jár a munka szekere
nem döccen, nem nyikordul kereke
olajozott, halk futású, ormótlan
mindennapi szürke robot, sőtlan
izzadság, fény nélküli nap
öröm nélküli élet, üres gondolat.

Kiszakadni ebből, óh de csodás
megérdemli ezt minden munkás
gémberedett tagjait kinyújtóztassa
megfáradt kapcsolatit rendbehozhassa
kacajjal, odaadással törve meg
a szürke, hétköznapi dögsereget.

De mi lesz majd az új barátokkal
kik hiányolnak majd, s a napokkal
lassan éveket öregszenek nélküled
búsan mulatnak majd, s nevedet
minden második hozzászólás írja
kedvességed, biz mind visszasírja.

Hát van neked szíved? Itt hagysz minket
holmi kétes pihenés miatt dobod a linket
Barátaid kétségbeesve omlanak össze
elvesztik józanességüket, lehet, hogy örökké.
De menj csak! Pihenj! Élvezd a nyaralást!
Ne rontsa el semmi a hangulatodat!

2006.08.22 08:43:55 (6763)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

2006. veterán találkozó

Öreg vagyok, nem kertelek hát
lehajolsz és megfogod a bokád?
Vetkőzni sem kell, elég ha letolod,
egy félórácskát úgy is kibírod
beszéljek, udvaroljak, ja azt minek
nem elég neked a hatórai hírek
Ne nyavajogj azért jobb így szárazon
hogy ne csak neked, nekem is fájjon..

2006.08.22 13:54:26 (6966)

Affenpinscher! Gyere vissza! - kérlek

Elborult az ég, recsegnek a fák,
Tombol a sötét, tarol a vágy,
Legalsó szintjén a szükségleteknek
Ezrek élnek, s ezrek halnak meg
Soha fel nem fogva létük igazi értelmét
Szívják, isszák egymás alvadt véréit.

Éhes szájukban véres húscsapatok
Hiénák, dögevő ragadozók
Csendben jönnek, körbekerítenek
Széttépik szíved, tapossák lelkedet
Nyakadba ülnek, fojtogatnak közben
S eltűnnek hirtelen a sötétszürke ködökben.

Egy menekvés létezik csak a fertőzésből
Egy tiszta hang, mi fényt hoz a sötétből
Mi éles kardként hasítja a sötétet
Mi legyőz minden gonoszt és tehetséget
Lop a kavargó szemétké, mint gerlice
Visz zenét a mormogó sötétségbe

Majomkutyáslány, gyere vissza kérlek
Legyél forrása, hírnök a fénynek
Megmentője, ápolója a népeknek
S megbocsátója a vétkező léleknek
Ki nem látja, nem láthatja, hisz gyarló
Hogy csak egy egyszerű, alávaló tapló.

Irgalmazz, zomjas ajkunknak adj vizet
Keltsd életre a korhadt, száraz fatörzseket
Borítsd virágba a gyommal teli rétet
Fordítsd termőre a salakos, rút földet
S ha sajgó fejünkben egy gondolatod megfogon,
Meghalhatunk már, mosolyogva, boldogan.

2006.08.23 08:30:20 (7176)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy **_gy_** ígérte

Délutáni könnyed versike Gyének

Friss saláta, görög öntet
nem is volt olyan jó ötlet
csak kellett volna husi a gyomorba
amit hazavihettem volna gyomromba
de így hiába az ebéd, délután
békák kuruttyolnak mostohán
s kirúgják a hasam falát sorban
buli van hát az üres gyomorban...

Könnyed versike, könnyed, mint a saláta
mi lehet még könnyed, pihe puha párna,
szundi a csendes szobában délután
s egy kedves szerető ébredés után...
finom bor, lehetőleg Villányi amolyan,
Gere féle, vagy talán Vavyan?
Mindegy a társaság a fontos, s hogy örüljünk,
hisz Affenpinscher a gondos, újra köztünk.

2006.08.23 12:15:07 (734)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Az élet matróza

Fehér fodrok a kékségbe burkolózva
játszva, könnyeden szállnak tovább
lassú röptű madár, az egek matróza
szelek habjain, hosszú útra vágy
szikrázó felhők vakító taraja
röpítse, varázsolja pillanat alatt
oda, hová húzza a szíve, marja
a fájdalom, szerelme ott maradt.

Égető nap sugarai elől a felhők alá búj
gonosz társai szavai elől elmenekül
csak félig él szíve, tüdeje is felet fúj
kedvese nélkül lelkének csak fele repül
s a gonoszság és fájdalom mázsás vasai
könnyörtelen ölelik, húsába vágnak
gúzsba kötik őt, mint rosszakarók szavai
megrontói egy rózsaszín világnak.

Erőt a viharos tenger kiből meríthet
barátai, tekintete elől messze sodródtak
szemébe a szél sós vizet terített
nekirepült a sötétszürke fodroknak
s lassan bucskázva erőtlennül
ahogy elveszett matróz, csendben
a tengerbe zuhan s elmerül
önsanyargatón, égve a rengetegben

A haragos víz békét hordoz alant
megnyugszik lassan zaklatott szíve
s a hullámok fölött ha újra süt a nap
erőt adnak a barátok, hogy repítse
az a felhők fölé újra, megtámasztva magát
ezernyi vízcseppet szórva, csillogva
s vastag felhőket nyílként törve át
boldogságot leljen, szerettét karolva.

2000.03.29 16:46:24 (8231)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Szomszéd zöldje

Matchbox, bringa ülés nélkül
kerítés festés három hektár
három bige közé két kanyi ül
társalgás, nevetés lekvár
rejtett zugok, élet labirintus
elszólja magát ki nem figyel
tudni akarom mi a humanizmus
de nem, már nem is érdekel
játékaúton röhögök, ülés nincs
de így a jó, szoptató anyának
gyermek büfög, nagy kincs.
Neked beszélek, nem a tokádnak
Anyá, kiből csak egy van ugye,
s a nevelés örömei közt eladod
rég motorod, repülni tud-e
majd vákuumos Rakétára rakod
apucit, had tudja meg ő is
mi a szoptatás öröme, s hogy markod
nem kell, ha van nőd is.
Járgány nélkül szeretni fog úgyis
tremészetben lesz kifizetve a nagyja
ha nem szerel meg mindent, muris,
asszonyát a szomszéd nyaxxa-falja.

2006.08.30 16:55:30 (8463)

"TŰZ.jpg"

Hosszan időzött tekintetem lüktető táblán,
Mint megrögzött festőnek, s ha lassan
Hibát nem találván, a tökélyt szemlélve
Életet lehelve a hideg reménytelenségbe
Úgy simogattam lelkemmel a lenyképet
Mint művész ecsetje az üvegfestéket.
Szinte minden porcikáját látni véltem
Digitális öröm, izgalom a kéjben,
A technika, mi korlátot, fene a pixelekbe
Nincs rajta nagyítás, mondom remegve
Nem továbbít illúzió, s érzést sem
nem kell diplomás, hogy megértsem
kevés! Kevés, amit így kapok,
mint a rossz gyerekek, mindent akarok!
S a tétlen csendben, örült indulatok
Kavarognak, tobzódnak s mind vakok,
Mert könnyű lelkem cafatokra szagattják
A fotosop vasak, s rideg kíndárdák.

2006.09.06 15:54:24 (9269)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Van remény...

Kocsik zaja monoton zúg
gépek bűdös, olajos arca rút,
torz tekintettel folyton kényszerít,
események szürke lánca lemerít,
s üldözött egérvént lopva szedem
lábaim, s koszos utcán tekintetem
lesütve hangtalan, mint robot a sötétben
üres lelkelem cipelem poros verítékben.

Á! Ki ez! Egy lányka az utca közepén
nevet, szökell a köveken könnyedén
mindenki megáll, nézi csak, réveteg,
oh, hát mit képzelsz ez az elmebeteg
hogymérem más lenni, kitűnni a sokból
vidáman nevetni, ugrálni, sokkol
ez a felelőtlenység, magamutogatás
rossz nevelés, anyja, apja, az a hibás
nem tanította rendre a kis korcsot
a lány elé láb került, s elbotlott
arca nagyot puffanva a köveken
összetört, s tekintete mereven
csak az embereket nézte...

Na! Így már jó! Rend van végre!
De élénk piros élete szétterülve
reményként kenődött cipőjükre.

Elég egy. Egyetlen egy a milliárdból,
hogy reményt keltsen a világban bárhol,
s vidám kislányságként kacagva az utcán
megtisztulást, békét szerteszórván
örömet, s reményt keltsen az elvegekben,
megmutassa az utat a rengetegben,
megdöbbenve a megszokott könyves
világot, felrázza, megmutassa a felelmetes
erőt, mi csak tiszta lelkeiben lakik
a boldogság, a szeretet, a hit
mit elhagytak oly sokan a csúszályok
közt, s nem is keresik minden napok
rohanása nem enged, nincs rá idő
hogy külön légy, s megdöbbenő,
de elég egy üzenet, egy tiszta hang
az éterben, s szívesen, a bitang
nagyot dobha, s bíz az életben,
felforr, mint adrenalin a véredben,
piros ruhát vesz, kiszalad az utcára,
kacarászik, s továbbmegy ugrálva...

2006.09.07 15:48:44 (9461)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Száz élet

Gyűlöllek, mert nem szerethetlek téged,
Mert üres, hangzatos szavakat szórsz szét a szélben,
Mert átkozott indulatom téged csak nevetésre késztet,
Mert nem érzem a fizikai teret a két kezemmel,
S mert megfojt az oxigén a légüres térben.
Hallod a szívem ütemes dobolásának morajló visszhangját?
Tényleg azt hitted, hogy nélküled az életem nem más, mint egy esztelenítő patkány?
Hogy is hihettem azt, hogy lelked csak a jóra éhez ártatlanul,
Miközben a tűzbe taszítasz, s a vérem akarod a lángok martalékaán túl?
Erőszakod minden szikrájából, önnön lelkem a túlparton szeretetet gyújt.
Ott voltam a megfogadásodkor, száz életed láttam a messzi távolból,
Mindig azt hirdetted, hogy szabad vagy, erős és bátor, semmit nem félsz, de jámbor.
Itt állasz most pőrén, mindened eladtad, lelked az ördög szekerén is csak savanyú vadalma.
Háborogsz ruhátlan, szívtelen, álmatlan, nem tudod tölteni mi a jövő fogalma,
Elpusztítottál mindent magad körül, magadban, s lekölted saját, gennyes árnyékodat.
Ugye tudod miről beszélek? Ugye tudod, hogy szeretni nem történt hiába?
Nem ismerhetsz jót s szeretetet, ha nem jártad végig a pokol bugyrait száz élet rémálmában,
Lépd át a korlátaid, törd össze a csontjaid, gyűlj ha kell ezer élet hajnalában,
Hogy egy napon megtanulhass szeretni, tisztelni, adni és kapni az élet univerzumában.

Affenpinscher

2005.09.07 18:13:08 (9475)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

A szirén...

Remeg a levegő, kínlódik a csend
Hideg ajkakba vad vágyat csent
A tolvaj kéj, szárnyaival vadul
Félelem vonásit festi arcodul.

Az utcáról beszűrődő fényben
Feketén csillan meg az éden
Tűsarok, vasak, feszes lakk várfalak
Véreskezű szirén, már réges-rég vártalak.

Vedd eszemet, s tépett bőr cafatok közt
Kösd meg a kezemet, had játsszak hőst
Édesen öelve magamhoz az izzó parazsat
Mozdulatlan mohósággal tűröm forró csókotat.

Fényes, végtelen erő robban a csöndben
Kötelek szakadnak s összeforrnak közben
Az érzelmek kusza rojtjai, fonalai a létnek
Szeszélyes, kényes urai a lüktető vérenek.

2006.09.12 11:40:00 (9730)

Varázssziget

Méz folyóban puding kövek
azúr kék és moha zöldek
aranyló halak beszélő virágok közt ugrálnak
kristály tükör tavakba futó játékos rojttag,
a királykisasszony, s a szőke hercegnő
egymás kezét, szavaikat egymással fonva
ugrándozó tarka nyuszik között mint mézeskalács
figurák olvadnak egymásba lassan, Nagy Fakopáncs
halkan kopog fenyőillatú nyalókán, s a lüktető
nap sugarai közt nevelő élmények tűnnek elő.

Karcos sikolyok, hördések százai tépik a levegőt
láncok csörgése halálk, s vérzughatag nyer erőt
elmosva a mézfolyót s a zöld köveket
alvadt vér borította selymes fővényeket
ciántól döglött halak úsznak lassan..
Félj! Megérkező! Fújj el gyorsan!
Támad a varázssziget, a kegyetlen
nem maradj remény, csak egyetlen,
hogy világod, a titkos varázssziget
barátaidé is, nem csak Tied...

2006.09.15 12:19:12 (10478)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

ELÉG! (- Affenpinschernek -)

Szürke reggelen, párás percek peregnek
csúszós cserépen ázott verebek perelnek
csönd van, mértani pontossággal sarkosan
koppannak a nehéz pillanatok vaskosan
forrong a mély, sebeit nyaldossa a keserű,
fojtó pirulát megunt ember az egyszerű
kinek vére fröccsent az ólmozott gumiboton
ki nem bírt tétlenül tobzódva ülni konokon
ki megalégtelte a hazug szavak sűrű árját
s a mocsokban fuldokolva nyitotta ki száját.

(Bocs Brigi, nem bírtam visszafolytani)

2006.09.19 10:49:56 (10829)

QUERER

Lágy ritmus lüktet, harmónika símgé,
feszes tangó üzen, gitárhúr hívogató,
Sanzon hangú törékeny angval magában,
szívét hullámok tépik fájó banyában,
ringatózó szalmafonat a forró vérben,
csendben eltűnő, törékeny fűsál a réten.

2006.09.19 14:14:40 (11044)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy _gy_ ígérte

V elnünk jár, rejtve egérfogát,
E mbernek lát, hasítva tudatát,
N em fóbiát, hanem skizofréniát
T apinthat hát, ki olvassa írását
U gorja át minden beszélését,
S ejtve rohamát, hívja orvosát.

:DDDDDDDDDD

2006.09.22 11:42:24 (11282)

B izony fáj a pocija
R eggelije pizzacsiga
I rgalmatlan a faszija
G ladiátor masculina
I ngereld fel mazohista!

2006.09.22 11:54:19 (11287)

A gresszív hóvirág bújva
F öldre taszít te ostoba
F öldön túli, mindent lát
E lveszett ember tudatát
N em kegyelmez, kemény
P orba taszít, nincs remény
I gazak bajnoka, bölcs ego
N em hallgat rád, hetero
S emmi nem ingatja meg
C söndes skizofrén remeg,
H alk, túlképzett elmebeszélő
E lveszett réteken hempereg
R emek barát embernek!

Kéretik ezen verscímeket nem komolyan venni! :DDD

2006.09.22 12:07:13 (11291)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

M arhaságokat löket,
E lítél, s meg sem követ....
N incs számára bocsánat
I zé....kapd be a bal bokámat!!!

Ven(t)us

2006.09.22 12:08:45 (11293)

M iért hatódna meg egy kemény férfiú,
E zen a majdnem valósnak tűnő fórumon?
N em adja oda legbelső féltett titkait,
E helyett g-pontokkal lódítja a barátait,
D rótót hajtogat a szavaiból virágok szirmain,
Z eneszámokat dúdolva éli át nyöszörgő titkait,
S zexről szólózik reggeltől másnap hajnalig,
E redetibb es nagyszerűbb szellemet nehéz találni.
R engeteg nevetést ajándékozott nekünk az is Meni!

Loptam egy par betut ehhez is, hogy olvashatobb legyen :DDDDDDD

Affenpinscher

2006.09.22 14:14:31 (11342)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Csendesen gyötrődő, tört megalkuvó
életet habzsoló, zsarnok uralkodó
lelkét lábai elé veti, puha hófehér,
saras bakancssal tiporja azt A VEZÉR.

Megéri? Bújva, titokban, fejet hajtva csöndben
zokogva magányban, fulldokolva könnyben
aprócska örömöket lopni, ha nem látja
szívem vasabroncsa, lelkem rideg korlátja
a Párom.A párom, kivel teljes lesz a fél
normákba rázódik életünk, mint a tél
kinek pihéit sósóró kocsi simogatja kéjjel
s kinek csillogása bűzös csatornában vész el.

Létezik....igen, és nem csak a mesékben,
egy hely, hol a kicsiny hópihe menedékben,
biztonságban, örömteli csillogással él
hol szikrázik a napfény, mézédés a kéz
s hol a részből egész lesz egy pillanat alatt
törekeny, áttetsző kristály, féltett gondolat....

2006.09.27 13:11:37 (11879)

Briginek

Magányosan kalimpálunk a billenések között,
Nem tudjuk merre jársz, heted het földön?
Hiába szurkolunk minden józan pillanatban,
Hogy megjelenj hirtelen a sze-forgatagban.

MenEdzser és gy latex kezes-lábast öltött,
Nevett is Ven(t)us, a szórakozó helyi kisördög.
Két nap telt el, hogy a színedet sem láttuk,
Loptam neked betűket egy vershez, ennek okául.

Fáradt vagyok ezért már így péntek délután,
Mindenki hazamenekült a pihenés oltárán.
Pihenj Te is egy gondos munkahét elmultával,
Hogy itt örömezhess velünk hétfőnek hajnalában.

Affenpinscher

2006.09.29 15:27:22 (12388)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy **_gy_** ígérte

Csiga biga gyere ki

tararam

Ég a házad ide ki

tararam

Ha nem jössz ki bemegyek

tararam

Szétütöm a fejedet

tararam

kutasbrigi

2006.06.06 13:19:38 (13332)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Nyitott kapuk...

Sétálni indultam, nyugvást keresve,
remegő szívembe béke mézét öntve,
táplálni a hitem, s az életkedv éhes
szörnyét, a kákabélú emléktörpét.
Kezemet körbefonja az ölelő hideg,
csillámfonálon könnyeden egy pók libeg,
lehelletem a vitorlást langyosan borítja,
metsző fuvallat kíméletlen tova lódítja.

Szikrázik a nap, gyenge ereje arcomon,
falevél hull, sárga, bordó, barna halmokon
színes bogarak, sötét madarak hantokon,
szép temető biztosan.... borostyán fut a falakon,
poros mohás szürke beton emlékek mellett,
fonnyadt virágok, telesírt pillanatok felett,
fájó emléket bűzös bomlás lassan temet,
rémlik még a libegő szalag, az ünnepi menet.

Egyedül állok az emlék rengetegben,
valami virág, kapa, locsoló kezemben,
réveteg tekintetem a múlt homályában,
gondoskodni róla, gondoskodni álmában,
gazos földet kapálok a hűtlen simogató
érzéseket hantol a kapa, a nyugalmat a föld,
s nagyokat nyelve, rángatózva cserdében
imádkozom, s hinni akarok Istenben.

2006.10.12 09:38:35 (13829)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Kedves Brigi, és vAvyan!

Kár, hogy nem voltatok itt ma velünk. Jól éreztük magunkat.

Jókedvünket bemutatandó csatolok néhány rímelő sort. Sziasztok! Holnap péntek, készüljetek a borzalmakra!

Kinyújtott kéz...

Zárt kapuk mögött rejtett gondolat
nincs meg a kulcs nincsen fordulat
véget nem érő farsangi multság
keserves kacagás, megjátszott butaság.

Őszinte arcok ezrei hangos hazugságban
elvesznek, mint kristályhintó a mocsárban
s nem leli meg senki a sötét mélyben
nem leli senki, nem lelem én sem.

Elveszett lélek sikoltva könyörög:
Zörögj zár, nyílj már, zörögj!
Elfordított tekintetek, elsikló élet,
nem mentenek meg, senki nem lát téged.

2006.10.12 16:18:15 (34024)

Még!

Rejtett mosoly, visszafolytott szuszogás
megbolondult szívem, vad lódobogás,
kipirult arcomat remegő kezemmel hűtöm
hideg képernyőt nézve azon tűnődöm:
Miért? Miért érzek így? Nem tudom
gépelt papírok szerte az asztalon
félre tett munkák türelmetlen gócok
kopogtatnak hangosan, de csak a noszolyod
mi fejemben jár, s a tested, mit csak a térd
ezrei láttatnak, locsolgatva mohó létére,
nevelgetve a vágy törékeny virágát
s annak az akaratnak, érzések kemény
talajába hullat magját, hogy én sem vagy
bármit is teszel, lelkem örök fogja vagy
hiába nem hiszel, s hiába merékülnél
forrongó tömegbe is hiába együlnél
magad előtt nem bújhat el soha,
sorsunk nem hiába olvad kemény, s mostoha
szenvadásunk jó lesz majd tanulságnak
perceink a féltékeny kegyelvébe vacsorának
sodródó lelkem szelvények repül minden este
s reggel hamuaként csapódik ki levelekre
életem vége, mit csapra vertél, szabadon engedve
egy vérző erek ragadozót a sötét rengetegbe.

2006.10.13 14:14:46 (14253)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Brutális vagy!

Egy letarolás naplója

Ma letaroltam egy anno kedves embert. Miután mindenről megírtam róla, nem volt nehéz dolgom. Az autó modelleket, amiken összesen 3446 óra dolgozott, egy laza twist szerű csikktaPOSással változtattam újra lapraszereltté. A kevert üngyújtói érthetetlen módon a kukában kötöttek ki. Az édesanyjától kapott legkisebb pólója hogy, hogy nem picit foltos lett a domestostól....érthetetlen....kedvenc öngyújtóján egy akkora lyuk, amin kilóg mindene, mellesleg ez a lyuk nem túl nagy....szerencse a szerencsétlenségben, hogy féltve őrzött könyvének a fele olvasható állapotban maradt. Számomra érthetetlen, de autójának oldalán hatalmas karcolás éktelenül, édesanyját pedig mentő vitte el, mert egy névtelen telefonáló tájékoztatta, hogy kiska vele jár évek óta....az illető férfi volt.....szegény, szegény.....mondtam is azt, megbüntet az élet, mert elhagyta!.....

(a fenti események kitaláltak, bárli magára ismer, csak a véletlen műve lehet)

2005.10.26 09:04:11 (15023)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Repülj!

Lágyan csendülő hangok gurulnak,
forró ölelés hangjai körben suhognak,
szíved dobbanása lassú ütemet ver,
fájó emlékek sokasága, megannyi fegyver,
mi lelkedet szakítja darabokra, ahányszor
csak eszedbe jut, nem egyszer, százszor
éled át a kínok kínját, hibáztatva magad,
s nem lelve a sírját, honnan életed fakad
ott leled halálod, a teremtés gyilkolás
hiába lila talárod, hiába élsz másképp, mint más,
hidd magad különbnek, hidd, hogy célod van,
könnyebb elviselned nyomorod, s élni boldogan
ha magasra emelt fejjel, lenézve másokat büszkén
nevetsz a nyomorultakon, s kik dolgoznak fűgén,
s kacagva jóllakottan puha kenyered a kutyáknak
veted, s Önámítva lelked ajánlod az egek Urának.

Túlvilág, üzenetek, jó szellemek, s rosszak,
sorra teremtett lények, misztikus korszak,
hittel átszőtt modern mese, félelmetes valóság,
népbutító mérges zene, józanító gonosz kórság,
vad hullámok dobálják lelked, keresed az igazat,
de a sok válasz közt nem lelsz mást, csak magadat.

Nincs menekvés, nincs rejtek, nincs akarat.
Törött szárnyú angyal, vágyakozva magadra
néz meredten, könnyecsepp a szeme sarkában
repülni akar, repülni, rég repült már halottn,
tudva, övé a világ s el nem sodorhatja
semmi szél, semmi vihar, se borzongás
tájékos felhőnek, vagy sötét füstnyaloknak
negédes, nedves gonosz csábításnak.

Behunyja szemét, lelke szabad, repül
újra dallamot hall, újra éledül
szívét nem markolja hűdés, szárnyát széjjeltárja
csapkodni kezd, feltámasztja zene árja
örvénylik a levegő, léha nem érez talajt
emelkedik lassan, letegya, emléke majd
magasra emeli, hűdés, szeretet, öröm,
mindenki kit szorít, egy halott köldökön
csüng, mint kötött szőlőszem a fonnyadt
tőkén, s a féltalom kinyitja szemét a magasban
megszédül, megijed, bucskázva földre zuhan
mindkét szárnya törött már, pedig csak álmában
repült az angyal, sokaságban, kízó magányában.

2006.10.30 12:59:44 (15347)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

5 Giga Báj

- Barátainnak

Karakterek. Fehér alapon fekete bitekbe rejtett
gyötrelmek. Napi gondokat megosztó feslett
erkölcsű véredek, karakán, tökök csajok,
szólj, beszélj hozzám, csak ennyit akarok,
foglalkozz velem, legalább TE! Ismeretlen..
simogass, szeress, csókold meg lelkem,
lázás lehelleted nyakamat perzseli, érzem!
combomat képzelt hajad égeti, végem!
mohón harapom porcelán bőrödöt
megtehetem! ez ám az örület!
nincs ki nemet mondjon, nincs felsőbb hatalom,
megtehetem, csak azért, mert akarom
s TE is akarod, hisz nyögsz...feltörő élvezet
mely körbevesz, s csordultig tölti lelkedet
érezed a vonzást, érezed a bizsergést,
többet akarsz, mindenki vegyen részt,
együtt építsük a szex oltárát csendben,
tükörszobát az üvegrengetegben,
bújjunk el, rejtőzzünk el gyorsan,
titkunkat ne tudják meg sokan,
csak ki véletlen erre téved hébe-hóba,
csak ezekre gondolok, néhány millióra,
ki mohón figyel, életerőd magáévá teszi,
képzelődik, s álmában észre sem veszi,
hogy játékszer lett, alaktalan lelkek játéka
törékeny emlékek vérző, utolsó ivadékai.
Öleljük hát egymást, Brigi, Ventus, Affe és a her!
GYÉ gyere a keblemre barátom Jer! S mind ki mer!
Vavyan kósza angyal, jer boci HEJJI és nem! NEM!
Hisz becenevek vagytok mind...Vagy nem?
Lopott képek, rejtett vágyak, mozgó tükör a világnak
kiszivárgott érzelmek sűrűje, töltsd a virágnak
mit magunkban nevelgetünk, csendben, sötétben
lehunytt szemmel éjszaka hideg hálószoba légben...
S remegő gyomorral fordulva a alszunk el,
holnap felhív? vagy éreztél meg el?
Akarom őt? Vagy félek tőle? Vagy nem is ismerem?
Ezer kérdés, nincs válasz....Mi lesz ha itt terem?
Félek...Járt utat járni a ért....aki mer az nyer?
Nem tudom a válasz....SZERESS! vagy ENGEDJ EL!

2006.10.30 16:41:21 (15371)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy _gy_ ígérte

Az éjszaka hangjai

Az éjszaka szendergő sötétjében
A lélegzetem neszt hallgatom,
Ütemes szívdobbanások zenélnek
Percegő hajszálakkal a párnámon.
A csend körbe öleli a lelkem,
Végre alhatok - végre élhetek.
Amikor elalszom - felébredek,
Ha ébren vagyok, gyakran nem is élek.
Beleszagolok a csillagok fényébe,
Mezítelenül állok az esőcseppek tengerében,
Tisztulni hiszem verembe esett tékozló lelkem,
Néma imára kárhozom haldokló hitem.
Belém hasít az ősz hidege, rebegve keresek
menedéket egy emlékképben. Féltelek.

Miért takarod el a szemed?
Miért bújsz el árnyad mögé?
Miért átkozod önnön magadat?
Elfelejtetted, hogy az utad végtelenbe vész,
Ha szétmorzsolod ezer éves álmaid s vágyadat?
Hová temeted el a hited maradék morzsáit,
Ha véres szárnyú karvalyok tépik le bőrödöt?
Hogyan adhatod meg magad egy maréknyi lepkének?
Hisz ezek nem mások tenger erőd ellenében,
Mint tehetetlen szárnyas hernyók repülve!
De ugye annyira egyszerű világgá ordítani fájdalmad?
Ahelyett, hogy minden elajándékozott pillanatot,
Kimondatlan panaszok árjában mártóztatva próbálnád
Megérteni, mi született a töviskoszorú árnyékában.

Álmodj magadnak egy mesés szép gömbösi virágot,
Csodáld ámulva virágát egy napig, míg magába zárul.
Értsd meg a születését, érezd a falat,
Fedezd fel a szépséget minden szemre kúsó pillanatban,
Hiszen nem marad más az ölelő szenvedélyből, a szerelemből,
A fájó sóhajokból, egy végtelen gyönyörű párharcban,
Mint maroknyi homokkupac egy szomorúfűz árnyékában.
Az éjszaka szendergő sötétjében
A lélegzetem neszt hallgatom,
Ütemes szívdobbanások zenélnek
Percegő hajszálakkal a párnámon.
A csend körbe öleli a lelkem,
Végre alhatok - végre élhetek.
Amikor elalszom - felébredek.

Affenbrüsch

2006.10.30 23:46:05 (15375)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy gy ígérte

Csak egy átlagos péntek....

Nem volt semmi különös éppen,
szörföltünk, kerestünk a gépen,
s megbökte szemünket egy kocmányos
humorosnak mondott vörös homáros
oldal, min sok ember osztotta az észet
barátian, s kollektívan véve részt
a fikázás művészetében, mit átszótt
s közös haragban lassan felfőtt
fortyogtatott erotika, zsidózás és politika.
De akadt néhány noooormális
ki elhagyta a Homárt is
hogy egymással épeszű társalgást folytatva
némi reményt plántáljon a holnapba,
bízva abban, hogy nem mindenki lelke sötét
s nem mindenki hajt kocsit, bukszát, lét,
van, ki az élet kapualjába állva némán
nagy levegőt vesz körülnéz, s lám
elétáruul egy új dimenzió,
hogy van élet a földön
hogy barátkozni jó,
s nem pedig börtön.

Egymásra talált hát néhány érző lélek
kiknek nem pénz kiesést jelent a péntek,
hanem bulit, lazulást családost hozó szellőt
mi elfújja a folytó port, s a hétköznapi fortit
friss levegőt hoz, felszabadítja lelküket
enyhülést hoz, virágba borítva a réteket
varázsütésre, s édes ámorba fullva
bódult méheket terel a lépre.

A sors fura játékszerei vagyunk
hogy mit tud és mit felejt agyunk,
vajh kin múlik ez, s karunk
abba kapaszkodik-e kit akarunk
kit ölel át, s kit taszít el
vajh kin múlik, ki dönti el.

Mint viharos tenger dűnében a hajó
játékszerek vagyunk s tudni volna jó
melyik hullám emel fel, s melyik nyel el
melyik szél mi reá, s melyik borít fel.

Minden jónak megveszakad egyszer
de nem akárcsak kedvet rontani
hát nem jövök egy búcsú verssel
megyek inkább vitorlát bontani.
Remélve, hogy jó szelek fújnak majd
gyakran el, s megkerülve bajt
az élet viharos tengerén
lelketeket nem felejttem én.

2006.08.04 13:36:39 (4815)

Men Edzser (majdnem) összes, ahogy **_gy_** ígérte

Ábszolúti kopirajtos szellemi termék!